

AK-29

Druhý ročník, jedenadvacáté číslo, datum vleklé, cena – dvě bobří kožky

Spolupracovali: Bůh, jeho PR a Jonáš Jenšovský (to je takový ten obrýlený cherub, víme?)

Rozhovor s Jiřím Kačurem, kvaltem příští pětiletky

Co si představujete pod slovním spojením pokleslý vkus?

Předpokládám, že to bude mít něco společného se stomatologií a jelikož jsou ti zatracení zubaři stále dražší a dražší, budeme mít ten pokleslý vkus patrně všichni, protože jenom málokdo si bude moci dovolit s tím něco dělat.

Kterého spisovatele byste s gustem zařadil do sekce tvůrců pokleslého vkusu?

Například vás, protože z vaší posledního románu Kokot se mi vážně udělalo zle, ale nic si z toho nedělejte, neboť další na řadě jsem já, ale můžeme se uklidnit tím, že vlastně za nic nemůžeme, neboť jsme pouze průměrnými produkty této pokleslé epochy a stojíte-li až po krk hovnech tak opravdu sotva budete schopni vytvořit něco povznášejícího. Pochopitelně bych vám mohl uvést mnoho dalších tzv. spisovatelů, ale nehodlám do konce života lítat po soudech, ale prosím jednoho si neodpustím uvést a to autorku toho Harry Pottera nebo jak se k čertu ta slátanina jmenuje...

Je podle Vás samoúčelné vraždění ve filmech příznakem pokleslého vkusu?

Tak to se hluboce mýlíte, protože většinou v oněch krvácích má ono vraždění pochopitelně svůj smysl. Druhá věc je proč se vůbec takové debility vlastně točí a proč se na to vlastně lidi dívají. Měl bych pro to vysvětlení z hlediska hlubinné psychologie a tuším za tím hlubokou nespokojenost se stávajícím stavem věcí a podvědomou touhu to všechno vystřílet

Co má humanismus společného s humanitárním bombardováním?

Tak se mi zdá, že jste vůbec nepochopil hluboký smysl přísloví, že když se kácí les, tak lítají třísky a už jednou by vám mělo být provždy jasné, že pokud se jednou pustíte do nějakého bombardování ať už s jakýmikoliv úmysly tak zákonitě vždycky skončíte u něčeho jako veliký nálet na Drážďany
**POKRAČOVÁNÍ HUMORISTICKÉ POVÍDKY
 S MRAVOUČNÝM VYÚSTĚNÍM... A JÁ VÁM PRAVÍM
 STŘEŽTE SE SAMI SEBE JAKO HADŮ A DIVÉ ZVĚŘE
 NEB ROTRHÁNI A PROMĚNĚNI BUDETE VE SVINĚ A
 ČERVOTOČE A PODIVNÉ PODMOŘSKÉ STVŮRY A
 PAMATUJTE JAK JSEM VÁM TO JIŽ MNOHOKRÁTE
 ŘÍKAL, ŽE POUZE OTEVŘENOST SRDCE A LÁSKA VÁM
 POMŮŽE, ANO, JINAK VŠE OBRÁTÍ SE V SMRADLAVÉ
 KALIŠTĚ A HNOJIŠTĚ, NA NĚMŽ BUDETE RÝT SVÝMI
 NEČISTÝMI RYPÁKY, ALE BUDETE-LI PAMĚTLIVI
 MÝCH SLOV, STANETE SE PODOBNI ANDĚLŮM A NIC
 VÁM NEBUDE NEMOŽNÉ A POCHPÍTE, ŽE RÁJ NENÍ
 ZA SEDMERO ŘEKAMI A SEDMERO ČI DEVATERO
 HORAMI, ALE VE VAŠEM SRDCI A TAK BĚŽTE DO
 SVĚTA A HLÁSEJTE LÁSKU. NE PRASEČÍ RYPCE, JAKO
 DOPOSUD.**

Antikvářovo povzdychnutí

Lamentování nad pokleslým vkusem opravdu pomalu již k ničemu nevede, protože koneckonců je právě ti, kteří by jimi měli být osloveni nikdy nebudou číst. Další věcí k zamyšlení je vlastně to - cože ten pokleslý vkus vlastně obnáší. Je to snad projev toho, když se něco líbí většině? Anebo je tomu právě naopak? A není tomu tak, že to co bývalo před lety něčím naprosto avantgardním a znepokojujícím proměňuje se časem ve vypelichané doplňky domácích knihovniček. Podle mne největším nebezpečím je umělé vytváření vkusu podle potřeb výrobců masové zábavy, kteří ovšem někdy velmi intuitivně a pohotově reagují na podvědomé touhy svých zákazníků. Nádherně je to vidět na dnes tak rozšířené zálibě ve fantasy a různých fantasticko-čarodějnických ságách. Je až s podivem, jak je vůbec možné, že taková stará veteš ještě vůbec může někoho zaujmout a ukazuje se, že různí upíři a čarodějové, všelijaké věštkyně a elfové a draci jsou oblíbenější více než kdykoli předtím. Odkud se bere taková touha po tajemství a čarování? Právě dnes, když na Mars dosedl úžasný robot Curiosity.

Knižní doporučení

Může být, že skutečně platí, že to, co se líbí většině, mnohdy nestojí za zlámanou grešli, ale nezapomínejme, že takového Homéra znali snad opravdu skoro všichni Recii a také dnes o něm má skoro každý alespoň jisté povědomí. Znamená to snad, že když mám rád Odysseu projevují tím svůj špatný vkus? Mám pocit, že měřítko špatného a dobrého vkusu musíme asi hledat úplně někde jinde... ale zanechme toho a pojďme projevovat náš špatný vkus nějakým naprosto uhozeným doporučením a uvědomuji si, že si jím rovnou stavím a podpaluji hranici a stávám se kacířem a psancem, který už do konce života nenalezne klid a útočiště. Ano, dnes vám totiž doporučuji k četbě nekonečnou ságu o Harry Potterovi s tím, že vám to doporučuji, abyste se na vlastní oči přesvědčili, jak nemá vypadat opravdu velkolepé literární dílo, jímž prostě HHHarryyy není a nikdy nebyl a ani nikdy nebude. Nevadí mi, že se to stalo tak populární, neboť z hlediska dětské literatury to snad opravdu není tak špatné. Vadí mi ovšem onen odporný kupčický humbuk, který se kolem toho nadělal a který i s celým tím filmovým zpracováním vytváří umělou poptávku a tahá z kapes lidí peníze. Takže milý Harry, zůstaň tam kam patříš, totiž v oblasti jakž takž slušné dětské literatury a nelez tam, kde nemáš co pohledávat, ale uznávám, že v tom lítáš nevinně, takže do zadků by slušelo nakopat různé ty producenty a manipulátory, a pokud budeš tak laskav, milý Harry, budu rád když mi na chvíli půjčíš tu svoji kouzelnickou hůlku a já už těm manipulátorům veřejného vkusu ukáži. V souvislosti s naší kouzelnickou ságou stojí snad za povšimnutí ještě jeden milý paradox, který spočívá v propojení naprosto iracionální s dokonalou logikou a řádem, neboť ačkoli se nám to v ní jenom hemží všemožnými potvory, stále se vše děje podle svrchovaného plánu nevzrušeného autorkou a opravdu to vypadá, že má vše pod kontrolou a skutečně se jí podařilo příběh dotáhnout do smysluplného konce. Na vlně zájmu o Harryho se ovšem svezla celá řada dalších tvůrců, takže při návštěvě Domu knihy mám občas pocit, jako bych se na chvíli ocitl v nějaké čarodějnické či dračí sluji. Kam se podívám, tam na mne vykukují různí ti Eragornové a Hornové

Definice problematiky

Lidských variant je neskutečné množství. Není jako vysoká v lese, kde když zazní prostorem vůně jetele (a Bůh chraň, jestli to ty bestie nežerou, vezmu na ně kulovnici) houfně obrátí své běhy a valí se kvapem vstříc otevřeným hubám nacpaným pochutinou (jestli jetel neoblíbují jenom zajíci, že). Lidé jsou diametrálně odlišní. Vynechme jetel, asociace jsou z větší části stejné a daly by se nazvat přibližně nějak jako ignorace (což vysoká, doufejme, kvituje s povděkem). Vrhněme se na území lidské kultury, kde co tón, to jiný názor na něj, co jedno filmové okénko, to jiný názor na něj.

Popisovat pokleslý vkus je téměř nemožné. Každému se líbí ta jeho vyžraná mísa a na ostatní vyžrané mísy hledí s krajním podezřením a je ochoten o ní utrousit na půl huby, že toto, to je tedy pokleslost. Vkus, že by jeden blil (což nemůžeme očekávat při rozhovoru vysoké s vysokou, nebo se zajíci, nebo nějak tak skrumázně všichni se všemi. Je jetel a u tohoto faktu to všechno hasne).

Nasmrkejme na toleranci, kde by se hodilo takové to směšně rozmáchlé gesto paží, které se snaží obsáhnout celý svět a z úst nechat vyplazit věty typu: „Všichni jsme nějací, všichni máme nějaký vkus a každému se líbí, co jeho jest.“

Nakašlat na takové věci. Prvotním předpokladem je (ne u lesní zvěře, ovšem), že všem se líbí ty jejich sračky. A to i autorům těchto sraček. Že je to to samé, jen se na problém začlo koukat ze sklenice poloprázdné a ne té poloplné? I na to, draží, nakašlat z vysoká (i různé kvality jetele řeší vysoká i se zajíci naprosto stejnými preferencemi, potažmo, pomočený jetel vždy a všem chutná méně nežli ten nepomočený, sic!).

Pokleslý vkus je, samozřejmě že je, ale mají ho všichni. Žijeme v celosvětové deprivaci pokleslým vkusem. A co jako? Žijeme, to je hlavní.

Filmový krat'as

Dle posledních průzkumů agentury Kač, kterou pod svými křídly ukrývá náš redaktor Jonáš Jenšovský, se diváci filmů dělí na nadšené, méně nadšené a bez nadšení.

Průzkum prodělalo deset abonentů vycházejících z posledního českého trháku [Polski film](#), kde Liška s Budařem a dalšími, předvedli zase výkon, hodný natržení bránice.

Dva abonenti se vyjádřili v tom smyslu, že se královsky bavili. Jejich bránice byla samovolně natržena. U jednoho abonenta podezření na pozření omamných látek před projekcí, takže, ač sledoval [Polski film](#), viděl film zcela jiný.

Devět abonentů průzkumu agentury Kač bylo filmem nenatržení, bránice se zachvěla pouze v okamžiku, kdy začli být personálem multikina lochtáni.

Pět abonentů bylo vysloveně zklamáno. Jeden z nich pravil, že do kina byl přivlečen násilím a že toto násilí bude aplikovat na původci původního násilí. Čtyři zbylí abonenti měli chuť natrhnout bránici tvůrcům, což je naprosto triviální vtíp, který měl z průzkumu vylézt, nenápadně a přitom se na něj celou dobu, jak na kozla, čekalo. Sýc!

Při vyhodnocování průzkumu redaktor a zároveň křídlatec Jonáš Jenšovský došel ke zjištění, že mu nějak neseď počty abonentů. Proto škrtl číslovku deset a nahradil ji číslovkou šestnáct. Tato skutečnost na výsledku nic nemění. Jak tvrdí sám Jenšovský.

Povšimněte si skutečnosti, že to tvrdí sám.

Na otázku, co jeho průzkum vypovídá o pokleslém vkusu, Jenšovský chvíli nedokázal odpovědět. Sedíc na židli, hleděl upřeně před sebe a drtil mezi zuby různé ingredience nespisovného jazyka českého.

Jeho mlčení by se dalo popsat následujícím způsobem:

.....
.....
.....
..... Sic!

Jeho mluva už bude složitěji zaznamenatelná. Redakce se usnesla na skutečnosti, že citace by mohla ohrozit pověst celého časopisu, kvůli čemuž bychom mohli přijít o grant z EU. Proto si dovolíme jen volnou, velmi volnou citaci.

Na položenou otázku po smyslu jeho průzkumu a souvislosti s tématem tohoto čísla, pravil něco na způsob:

Nic! Sic!

Poetické třestění

Přebásnění Máchy.

čechové jsou národ dobrý

nasycený a přec v nouzi lká

kdo k čechovi ten tratí

jen v líc mu ránu dá.

byv i čecha nepřitelem

nešetří čech tvých vín.

čechové jsou národ dobrý

a ty čechů zkurvysyn.

sbor

věčná sviň i lempl náš

čurné srdce čechů máš

čechové jsou národ smrtný

kolaborasi třikrát hoj

s rusem na kolotoči se točí

and hallo my american boy.

čech kde stojí, samá břitva

heil hitler und čín čín.

čechové jsou národ smrtný

a ty čechů zkurvysyn.

sbor

věčný blb i volek náš

chujné srdce čechů máš

čechové jsou národ berný,

bernost jejich první čest.

tescu, penny, hypernově

čech i v smrti věrný jest.

bože můj-králi můj-planu:

kěž čech poslední by zdech

čechové jsou národ berný

a ty syn jejich - věčný pech

sbor

hloupý čech a bratr náš

hnilé srdce čechů máš.

jsi-li věrolomných čechů kmene

věrný bratrovrahům svým

jazyk vyříznouti tobě

prokletým hýříš dědictvím.

české nory - české boly

české dluhy - český hnůj

širá strast' - ta česká země

svůj svého, tobě tvůj.

Zprávy z jiné společnosti

*Ojebaní, odpověděli na otázku redakce havířovští hasiči. Redakce bohužel vlastní diktafon z druhé ruky, takže otázka se nenahrála. Redakce (J. Jenšovský) na ni zapomněla.

*Ojebaní, chtěli by odpovědět občané vesnice Hranice, ale nikdo se jich na nic neptá.

*Ojebaní, zní celou republikou. Po důkladném šetření redakce zjistila, že příčinou jsou pivovary, které bez varování v rámci škrťů vyškrtly z piv dva stupně. Desítka je teď osmičkou a flašky skřípou mezi zuby českého národa.

*Oje? Ba, nížiny vyrábějí ty nejlepší, zaznělo v podhůří z úst Neštěvy, tamního sedláka.

*Slovo ojebaní bylo vyřazeno ze slovníku ne až tak slušné češtiny. Sic.

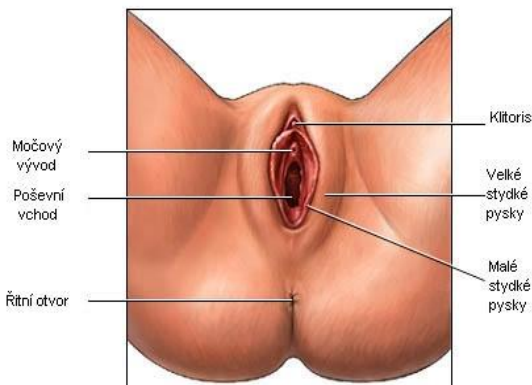
*K Petříně se začínají stahovat komanda komárů a voyeurů, už zase začíná lásky čas a každý si chce užít. V srpnu.

*Přední český mystik Tábor prozradil exkluzivně redakci AK-29, že letošní transformace vědomí není, to co bývala, on, když byl prý mladý, to se to transformovalo. Jedna radost. Mladí prý už teď neumí ani pořádně transformovat.

*Vlast, a s ní i celý svět, úpí pod jhem Holocaustu i po tolika letech. Denně je národu připomínáno, že byl svinský, že nenosil jarmulku, že kolem fičely vlaky smrti a oni si drže, potomci jedni, žili ve formě svých rodičů. Pŕche.

Dětské okénko

Děti jsou deska nepopsaná a tak se na ní začlo poslední dobou ne psát, ale močit a mazat jí výkaly. Prostá výuka změnila se na křivení páteře a ponižování osobnosti. Proto jistě, dětičky mé milouneké, uvítáte nové vědomosti. Nejlépe aby vám byly tak čtyři roky. Vizte střed světa. Prostá výuka anatomie.

Hudební prozření aneb co v rádiu neuslyšíte i kdybyste se na uši stavěli

Hudební skupina [DVA](#).

Pokleslost ve vzletu.

Hudební skupina DVA je hravá, kurděj, ta klišoidní slova, hudba je hravá, vezme za srdce, roztančí vám nohy, tepe v rytmu vašeho srdce (kurděj číslo DVA, slovo srdce už bylo zneužito), melodie z ráje, vilí zvonečky (zní to jako nějaký aparát na ženskou samohanu ze sexshopu? I tak dobře, hudba DVA je jako onanie v jarním deštiku, který zalézá tam, kde udělá skutečně dobře [do bolce, kurděj]), vyklepávat si ji z hlavy budete dobu nekonečně dlouhou a stejně vám tam bude pořád znít). Používat slova z příručky pro líbivé čtení. Krása, nádhera, tanec, radost, smích a štěstí? Slova juchává. Ale u hudby [DVA](#) se snad nedají použít slova jiná. Optimistický průjem, který juchá jak je rok dlouhý. Zpěvaččin skřítčí (bože mně se kříví huba) hlásek (jestli ona to nebude mrtvička, mám ji křívou od ucha k uchu), který do světa pláče vymyšlenou řeč, do toho troubí na jakési foukadlo saxofonové. Překvapení smyčkami, vrhají DVA do světa (už zase do světa? Ale kam, kurděj jinam? Jasně, šlo by použít i něco jiného, do pléna, do posluchačstva, do davů, do prdeli, ale ten copywriterský [?!?] přešlap je tak hezký, člověčí do kolen) ztvárnění svého vidění bez vidění. Bože, ta hudba dělá divy, nějak jako bych byl stížen něčím nepostizitelným. Průjemem? Záděrami, které metastazovaly až do oční rohovky a z ní do mých letokruhů. Poblížte mě.

Zločinnost pokleslého vkusu

Kdejakého hejhulu napadne v průběhu života nějaká ta vznosná myšlenka. Byv uvězněn ve své hejhulovosti, v tu ránu na ni zapomene. Hejhulství k tomu samo nahrává.

Jsou ovšem případy, a je jich skupina zajímavě početná (nikdo tu neřekl početná hodně, jen zajímavě), které si tyto vznosné myšlenky zaznamenají a poté je přetaví do literatury či filmu. Do media, které má sdělovat. Vynechme hudbu, kde se tyto hejhulové legitimují do otupení se opakujícím rytmem a melodií. Do kusu kultury vtělit svou lacině nabytou vznosnou myšlenku, a pokud se umístí s umem vrcholně šikovným, může se dílo propagovat jako lidstvu přínosné.

Příkladem budiž film [Léolo](#), který má tah na to, být přijat v kruzích intelektuálů jako dílo více než zásadní. Vždyť se jedná o myšlenku, která není jednostranně zaměřená na sex, jídlo, drogy či peníze. Je z ranku těch intelektuálněji zaměřených. Je moudrá. Je vyzývaví. Je. Zaboalena do průměrného znásilnění kočky, do oplodnění rajčetem, do neustále se opakující jedné jediné nosné myšlenky, která po třetím vyslovení začíná vyznívat jako špatný vtíp, po patnáctém jako naprostá impotence tvůrců.

Zločinnost vidí redakce ve skutečnosti, že, ač myšlenka zazněla, nedokázala ve své mohutnosti zakrýt tu sběh průměrné a vpravdě až nudné další omáčky, která byla vlastně náplní filmu. Film byl tedy vraždou myšlenky, jejím znásilněním. Tvůrce chtěl dosáhnout avantgardy, ale zpod stříhačského stolu mu vylezla jen sprostá onanie.

Předvádění své jedinečnosti skončí většinou ve zdi.

A zeď se stejně nepohne.

Za literaturu kope vrcholně za zločinnost pokleslého vkusu Chuck Palahniuk, který má myšlenku, ale zaobalí ji do nihilistického hnusu, který nic nedá, jen šokuje. Jen práská bičem, ač kůň je o několik kopečů dál a v klidu se pase. Sebestředné bičování do prázdna. A diváci se smějí.

Zločin pokleslého vkusu je snad pouze v tom, že někdy dokáže předstírat, že je něco víc. Ale i tak se na něj pěkně kouká, i tak se v něm pěkně listuje.

Psychická únava strany Strana

Naprostou směšnost politické příslušnosti k jakékoliv straně dokázala uhrňáveská klika strany Strana, konkrétně Vojen Ojebaný, který prostým hodem melounu do dálky definoval problém a zároveň ho, za letu, vysvětlil a učinil patřičné závěry. Při dopadu popadl před nastoupenou delegací z Prahy další meloun a chtěl svou teorii směšnosti demonstrovat ještě jednou. Pražští potentáti se totiž tvářili, i na uhrňáveské poměry, příliš udiveně. Byl zastaven rázným vykopnutím ze Strany. Na 34. sjezdu Strany se vykopnutí Ojebaného snažil obhájit předseda. Vytrhujeme z konceptu: „Ojebaný byl černou ovčí v našem stáde zdravých a na kariéru zaměřených jedinců. Snažil se zavést pojmy jako je základní příjem, přímá volba svého života, nulové daně, zrušení parlamentu, harmonie, láska, pčhe, láska. Ojebaný a jeho očividný příklon k hnutí 60. let byl pro Stranu jediné zátěží. My nechceme lidi, kteří jsou šťastní, my chceme lidi, kteří platí a sponzorují naše štěstí.“

Antikvářovo pojednání o... výprodeji DVD za 10Kč kus. Ano přátelé, tak hluboko jsem klesl, že jsem byl nucen přivydělati si prodejem DVD v metru na stánku, neb prodej knih přes léto trochu vážne, ale nestěžuji si, ba právě naopak, jsem tomu rád, neboť jsem tak měl skvělou příležitost k rozšíření svých filmových obzorů a poslouchajte jaké skvělé kusy jsme prodávali **STO TISÍC DOLARŮ NA SLUNCI, REPLIKANT, PROFESIONÁL, NÁVRAT DO 36 KOMNATY ŠAOLINU, STOPAŘ, MASAKR MOTOROVOU PILOU, OKTOBERFEST, ANÁLNÍ AKADEMIE, PITIPITIPA, FANTOMAS KONTRA SCOTLAD YARD, NEVĚSTA NA ÚTĚKU, NA ÚZEMÍ ŽEN, VYSOKÉ PODPATKY, INTACTO, MĚĎA MANDARINKA, VĚRNÝ PES**

Soutěž...

V tomto čísle se nesoutěží.

Je vám to divné?

A co jako?

Jsme snad nějací Ježíšci?

Komu je co do vaší radosti?

V tomto čísle budeme mít radost my.

To my se obdarujeme tím, že vás, pazdrátí, neobdarujeme.

Sic!

No? Kdo si troufne?

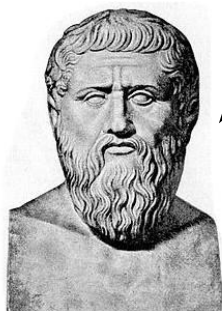
A na koho? He? My jsme schovaní.

HUMORISTICKÁ POVÍDKA POKLESLÝ VKUS

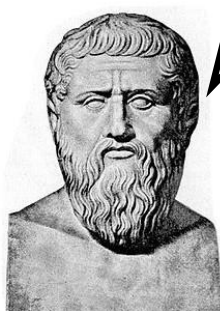
Seděl jsem začátkem léta jako zmoklá slepice v temné jeskyni svého antikvariátu a rozjímal nad nezaplacenými složenkami, nad vhodným a důstojným způsobem sebevraždy. Z čísel na těch růžových papírcích dělalo se mi zle a vzhledem k tomu, že jsem za den prodal pouze několik knih mi bylo jasné, že kulka prohnaná hlavou jest nejdůstojnějším řešením této finanční krize. Avšak kde vzít pistoli? Musel jsem tento nápad zavrhnout, neboť pistoli nemám a bez střeleckého oprávnění nemožno zbraň pořídit. Navíc mi bylo více než zřejmé, že psychologické testy nutné k získání takového oprávnění bych ve svém rozpoložení stěží složil. Dobrá tedy, pistoli nechme pistoli a co tak zkusit Harakiri? Dobrý nápad, ale jsem v podstatě strašná posera a bohužel nemám na to rozpárat si břich kvůli podělaným složenkám. Při úvahách o šibeničním uzlu ozval se můj mobilní telefon. Ještě, že jsem ho nerozbil kladivem, jak jsem to zamýšlel učinit, neb jsem byl pevně rozhodnut opustit tento svět. Volal mi kolega Novák, jinak universální velkoobchodník a tázal se mne, zda-li si nechci přivydělat nějakou tu korunu. Napadlo mne, že nějaká ta koruna mi sice stejně nepomůže, ale konec konců proč ne a tak jsem se ocitl na Národní třídě, v metru u stánku obsypaného levnými DVD. Ano až tam jsem to dopracoval a věřte nebo nevěřte, stal se ze mne milionář, takže nyní již v klidu zapisuji na terase své řecké vily obklopen děvkami své zkušenosti a na mém případu vám chci potvrdit platnost onoho okřídleného rčení, že odvážnému štěstí přeje.

Samotná práce na stánku stála za hovno, ale umožnila mi seznámit se ze spoustou zajímavých snímků, v nichž tvrdí chlapi rychle řeší problémy. Replikant, Rychlé kulky, Mladé pušky, Vlák do Yumy, 88 minut, Serpico a tak jsem si pořídil na černém trhu bouchačku a udělal několik bank a je to...

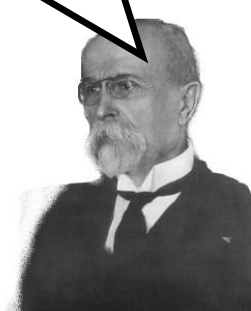
OD TÝ DOBY UŽ UBĚHLA PĚKNÁ ŘÁDKA LET A JÁ STOPROCENTNĚ VÍM, CO SI O MNĚ TY MOJE DĚVKY ŠUŠKAJÍ, ALE JE MI TO FUK. PODÍVEJTE, JEDNO VÁM FAKT MŮŽU PORADIT. JESTLI MÁTE NĚJAKÝ PROBLÉMY, PODÍVEJTE SE NA NĚJAKEJ DOBŘEJ FILM. VEMTE SI TŘEBA NĚJAKOU TLUSTOU OCHECHULI, KTEROU NIKDO NECHCE OŠUKAT, TOMU ŘÍKÁM KURVA PROBLÉM A CO S TÍM. HOLKA SI PUSTÍ NĚJAKEJ FAJNOVEJ ROMANTICKEJ FILM A JE TO. ANEBU SI VEMTE NĚJAKÝHO ZAKOMPLEXOVANÝHO CHLAPA, CO MĚŘÍ METR PADESÁT. ŽÁDNÁ HO NECHCE A TAK SI PUSTÍ ANÁLNÍ AKADEMII A TAM SI TO ROZDÁ ROVNOU S DVACETI DĚVKAMA A JE TO A KDYŽ JE NEJHŮŘ, PODÍVÁ SE NA TOHO RAMBA A JE TO V CAJKU A O TOM TO CELÝ JE A DĚCKA, CO MUSÍ DOZBLBNUTÍ ŠROTIT A MYSLET NA TO, ABY MĚLI SAMÍ JEDNYČKI TAK TI SE NA TO TAKI UŽ MŮŽOU VYSRAT A STÁHNOU SI TOHO PODĚLNÝHO POTERRRA A RÁZEM JSOU NĚKDE JINDE A KE ŠTĚSTÍ JIM STAČÍ TA KOUZELNICKÁ HŮLKA A JE TO. DŘÍVE STAČILO ZAJÍT DO KOSTELA A BYLO TO A OD TÝ DOBY, CO TO TI KATOLÍCI TAK PODĚLALI TĚMA SVÝMA PEDOFILNÍMA AFÉRAMA, UŽ TO TAKY NENÍ ONO, I KDYŽ NETVRDÍM, ŽE BY TEN JEŽÍŠ NEBYL FRAJER, TAK TO ZASE NE. TO BYL FAKT TAJÍMAVEJ FENOMÉM, ALE TAKOVEJCH SE NARODÍ FAKT MÁLO A KONEC KONCŮ MOŽNÁ MĚL FAKT PRAVDU, ŽE TY PODĚLANÝ PRACHY NEJSOU TAK DŮEŽITÝ JAK SE TO DNES

Demokracie je slovní spojení lid a hlas. Hlas lidu, tak proč v demokracii lidé nemluví? Jen si stěžují. To se rovná mlčení.

Mlčí, když mají mluvit.

Se ti to mluví, v tvé době se ještě nevysekávaly kusy hlav komiksovými bublinami. Jaké mluvení, když ti všechny myšlenky ukradnou a semelou na nějaké laciné moudro.